
Nagroda Akademii Papieskich

Salvatoris Mater 1/3, 363-364

1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Nagroda Akademii Papieskich

Kościół, „natchniony przez Ducha Świętego”, naucza, że Maryja „jest zasadniczym elementem wiary i życia Kościoła”, Tą, która zawsze wzbudzała zainteresowanie myśli chrześcijańskiej.

Stałym zadaniem Kościoła jest odczytywanie znaków czasu i ich interpretacja w świetle Ewangelii. W realizacji tej misji znajduje swoje miejsce i centralną rolę Matka Jezusa, która stanowi najsilniejszy i najbardziej powszechny symbol kulturowy ostatnich dwóch tysięcy lat, naznaczający życie wielu narodów i *mający fundamentalne znaczenie dla „myślenia” chrześcijańskiego*, jak stwierdził Jan Paweł II. Jej obecność jest niemal duszą ewangelizacji, elementem charakterystycznym zwiastowania Ewangelii, którą różne kultury od razu przyjęły za własną, nadając jej twarzy metyskie rysy w Ameryce, czy oczy w kształcie migdałów w Chinach. Ta inkulturacja wiary wprowadza chrześcijaństwo w dialog z kulturami, co więcej, angażuje je do „tworzenia kultury”, przede wszystkim za pośrednictwem licznych instytucji, wśród których wyróżniają się Akademie Papieskie, charakteryzujące się wysokim poziomem kulturalnym oraz silnym związkiem z Ojcem Świętym i Stolicą Apostolską. Co roku spotykają się one z Papieżem na specjalnym, publicznym posiedzeniu¹. Podczas tego wydarzenia akademickiego przyznawana jest nagroda, której celem jest „zachęcanie” młodzieży uniwersyteckiej, artystów i instytucji do podejmowania prac, służących rozwojowi nauk religijnych.

W tym roku nagroda była przyznawana przez dwie Akademie o charakterze maryjnym: Papieską Akademię Niepokalanej i Papieską Międzynarodową Akademię Maryjną. Informacja o konkursie została przesłana do wszystkich Stowarzyszeń Mariologicznych i różnych wyższych uczelni. Ostatecznie Komisja oceniająca przedstawiła pod głosowanie Radzie Koordynacyjnej Akademii Papieskich przy Papieskiej Radzie Kultury jedenaście nadesłanych prac. W ten sposób podczas publicznego posiedzenia w dniu 7 listopada 1997 r. nagroda została przyznana przez Jana Pawła II pani doktor Deyanirze Flores Gonzales z Kostaryki, reprezentującej Wydział Teologiczny „Marianum”, za pracę *La Virgen María al pie de la cruz* (J19, 25-27) *en Ruperto de Deutz*. Nagrodą był pergamin podpisany własnoręcznie przez Papieża oraz czek na 60 milionów lirów, który

¹ Przemówienie Ojca Świętego do uczestników spotkania, zob. „Salvatoris Mater” 1(1999) nr 2, 430-432.

Deyanira od razu hojnie przekazała na wsparcie badań i studiów mariologicznych. Wraz z nią medalami Papieskimi zostało uhonorowanych kolejnych dwoje młodych uczonych: Marielle Lamy za pracę *Le culte marial entre doctrine et dévotion: étapes et enjeux de la controverse de l'Immaculée Conception au Moyen Age (XIIe-Xe siècle)*, reprezentujący Uniwersytet z Paryża (Nanterre), oraz Johannes Schneider OFM, za pracę *Virgo Ecclesia facta: obecność Marii w Krucyfiksie Św. Damiana i w Officium Passionis Św. Franciszka z Asyżu*, przedstawioną przez Uniwersytet „Antonianum” w Rzymie.

(„Notiziario-PAMI” 4(1999) nr 5, 1)

Działalność Zespołu do spraw sanktuariów przy Konferencji Episkopatu Polski

Po reorganizacji pracy Konferencji Episkopatu w Polsce, kierującej się obecnie nowym statutem, funkcję dawnej Komisji Maryjnej przejął w pewnej mierze Zespół Biskupów do spraw sanktuariów. Składa się on z czterech biskupów, wyznaczonych przez Konferencję: Edward Białogłowski z Rzeszowa, Jan Kopiec z Opoli, Edward Ozorowski z Białegostoku i przewodniczący Zespołu arcybiskup Stanisław Nowak.

Zespół zajmuje się wszystkimi sanktuariami związanymi ze szczególnym kultem Chrystusa, świętych Pańskich, przede wszystkim jednak sanktuariami maryjnymi. Tych bowiem jest najwięcej. Stąd w czasie swoich zebrań biskupi podejmują głównie problemy duszpasterstwa maryjnego, które skupiają się w licznych sanktuariach rozsianych po całej Polsce. Wiele jest spraw związanych z ich funkcjonowaniem. Nie wszystkie są tej samej rangi, gdy chodzi o zakres oddziaływania. Niektóre mają charakter międzynarodowy, inne narodowy, inne wreszcie lokalny. Należy je zatem skatalogować. Trzeba też wyważyć i określić ich własny charyzmat. Niektóre z sanktuariów cieszą się posiadaniem obrazu lub statuy, uwieńczonych koronami papieskimi, niektóre są koronowane mocą władzy biskupa miejsca. Są też takie sanktuaria, które władza diecezjalna specjalnym dekretem uznała, inne zaś, powstające dopiero lub całkiem o małym zasięgu, nie cieszą się nawet i takim dekretem.